

Vicenç Soriano i Garcés

(1902 - 1938)

A més d'una bona amistat, m'unia a ell la nostra naixença al País Valencià i també l'afició a la Cristallografia. Havia nascut a València el 1.er de desembre de 1902 i hi va morir el 21 de març de 1938, quan encara es podien esperar força fruits de la seva intel·ligència, laboriositat i entusiasme.

Va estudiar a la Universitat de Barcelona la llicenciatura en Ciències Naturals. Fou un dels millors deixebles, potser el primer de tots, d'un altre valencià il·lustre, el Dr. Francesc Pardillo i Vaquer, al costat del qual va formar-se, com a professor auxiliar de la Càtedra de Cristallografia i Mineralogia de la nostra Universitat i també com a ajudant seu al Museu de Ciències Naturals. En aquest darrer centre va realitzar el Dr. Soriano una tasca minuciosa de classificació i ordenació de les col·leccions de Mineralogia, on encara es poden veure les etiquetes amb dibuixos explicatius de les formes dels cristalls, treball veritablement meritori.

La seva tesi doctoral, presentada a la Facultat de Ciències de Madrid el 1928, donava a conèixer una nova tècnica per a l'estudi de les sorres que contenen minerals pesats. Prengué com a tema les sorres circonfèries de Vigo, riques en espècies minerals, molt interessants. Fou publicada pel Museu de Ciències Naturals.

El 1932 va guanyar per oposició la càtedra d'Història Natural de l'Institut de Toledo. Sempre que podia passava uns dies al Laboratori del Dr. Pardillo o al «Instituto Geológico», de Madrid, per tal de prosseguir les seves recerques.

Va publicar al Museu de Ciències Naturals de Barcelona (1932) un estudi sobre els minerals de l'Espluga de Francolí, i a la «Sociedad Española de Historia Natural» un treball sobre la determinació dels nòduls feldespàtics de les escòries volcàniques de Santa Pau (Girona). D'altres notes seves foren dedicades a les corrosions del sofre, als cristalls d'estefanita de Hiendelaencina i a la morfologia de l'oligist de Jaén. — Dr. Rafael CANDEL i VILA.